

Israels betrængte, men voksende fredsbevægelse

25. juni 2024 (EIRNS) – Mens nogle bekymrer sig om, at det israelske samfund er på en uholdbar kurs mod militarisme og bosætterhad, er der betydelige ændringer i momentum, rapporterede [The Guardian]. Fredsbevægelsen i Israel har aldrig haft samme platform som andre, og især siden krigens begyndelse har aktivisterne været udsat for et McCarthy-lignende klima af frygt og undertrykkelse fra Ben Gvirs politi og sikkerhedsstyrker. Siden fredsprocessens sammenbrud og den anden intifada har en hel generation ikke kendt til andet end voldscyklusser, så påstande om ikke at have en forhandlingspartner virker troværdige for nogle.

Men flere er begyndt at se sammenhængen og stille de rigtige spørgsmål. Naama Lazimi, medlem af Knesset for Arbejderpartiet, sagde: “Den israelske offentlighed indser i stigende grad, at bosættterne og den yderste højrefløj er en del af problemet, og en del af det der bragte os til den 7. oktober. De skader og bringer vores soldater, vores gidsler og Israels position i verden i fare og giver vores fjender næring.” Før den 7. oktober var der massedemonstrationer mod Netanyahu i hele Israel, og nu, med hans slogans om “total sejr” over Hamas, hævder selv militære ledere åbent, at premierministeren vildleder offentligheden, fordi Hamas er en “idé” og ikke bare vil forsvinde under et militært angreb. I stedet for at arbejde for gidslernes frigivelse, bagtaler Netanyahu deres familier. Mens der ikke er megen hjælp til fordrevne familier i det nordlige Israel, får bosættterne på Vestbredden den røde løber. Israel er parat til et omfattende skifte.

Siden 7. oktober har der været ugentlige protester. I begyndelsen fokuserede protesterne på at få gidslerne tilbage og på frustrationer over regeringen. På det seneste er de

blevet udvidet med krav om våbenhvile i Gaza, udtryk for bekymring over de humanitære forhold, som palæstinenserne udsættes for, og krav om at vende tilbage til en plan for varig fred og sikkerhed. I årevis var der protester mod besættelsen, mod den højreorienterede regering, og den største protest i årtier var mod Netanyahu selv. Tidligere tiders israelske fredsbevægelser, som også var i undertal, var med til at muliggøre fredsaftalerne med Egypten, afslutningen af den første krig med Libanon og Oslo-aftalerne. I dag ser mange, der er frustrerede over deres egen regering, en ny fredsbevægelse som både det bedste håb for fred og som et fyrtårn for en nation, der har mistet sin retning.

Foto: I, Makaristos, CC BY-SA 3.0, via Wikimedia Commons